

ВСИЧКИ КОМИСИИ НА АКТИВНА РАБОТА!

Когато през м. февруари м. г. Градският комитет на Партията в гр. Елена поста- ви пред партийния актив въ- проса за изграждане на коми- сии за партиен контрол, ре- дица активисти изказаха на- вестно неверие. Дори партий- ният секретар на Промкомби- ната Иван Йорданов, който има не малък партийен опит, реагира и възрази: „Да не бързае сега! Ще затормозим работата на партийните груп- и“.

Но Градският комитет, ръ- ководецът се от това, че не всякога новото и прогресив- ното лесно си пробива път, оказа по-близка и практичес- ка помощ на партийните орга- низации. Изградиха се 23 ко- мисии, 13 от които в промиш- леността, транспорта и търго- вината и 10 в ТКЗС.

При изграждането им Град- ският комитет се стремеше съ- щевременно да предварди ор- ганизациите от създаването на много комисии и ги насочи те да бъдат по най-възловите въ- проси, свързани със задачите и характера на предприятията и стопанската им дейност.

В състава на тези комисии се включиха над 100 членове и кандидати-членове или повече от 15 на сто от състава на партийните организации. Бол- шинството от тях са с голям партийен и стопански опит — членове на партийните бюро, отговорници на партийни груп- и, специалисти и работници с голям практически опит, ка- то другарите Христо Георгиев и Пею Стефанов от ДАП, Ди- митър Христов, Дончо Йо- рданов, Илия Шабанов, Вене- та Савова в Промкомбината и други.

Проведоха се три семинарни занятия с партийните секрета- ри и членовете на комисиите за партиен контрол. На пър- ното бяха изяснени задачите на комисиите, някои форми на тяхната работа, като се из- тъкна опитът на комисиите за партиен контрол в Съветския съюз.

На втората сбирка, която стана след 4—5 месеца, се обмени опитът на комисиите за партиен контрол по каче- ството на продукцията с пред- седател Илия Шабанов от Промшленния комбинат, а на последната се изслуша поця- лостна оценка за работата и дейността на комисиите в про- мишлеността, транспорта, тър- говията. До края на август ще се състои съвещание с коми- сии за партиен контрол в ТКЗС.

Освен това задачите на ко- мисиите за партиен контрол се разработваха в двумесечните инструкции с партийните сек- ретари. Стана традиция в ре- гионалните партийни организации системно да изслушват доклади и информации за работата на комисиите, за резултатите от техните проверки.

Благодарение на всичко то- ва някои комисии все повече укрепват и се утвърждават ка- то дееспособни помощници на партийните организации за осъ- ществяване по-дълбокия пар-

тиен контрол на дейността на стопанските ръководства. Та- ка например комисиите за ка- чествено ремонтване на ко- лите в ДАП е извършила над 20 проверки и е направила над 35 целесъобразни предложе- ния за подобряване на рабо- тата. По нейно предложение се извърши известно преус- тойство на ремонтите на коли- те, като към бригадите се за- числиха и колите, с което се повиши значително възкрател- ността за качествения ремонт. А това съдейства и за пови- шаване на материалния сти- мул в сервисните работилни- ци.

Комисията правилно и прин- ципно се отнесе към някои ло- ши прояви на несоциалисти- ческо стопанисване на пътни- ческите коли от водачите Георги Гайдаров и Атанас Манчев. По нейно предложе- ние те бяха освободени от сто- панското ръководство, а на тяхно място, за укрепване на пътническия транспорт бяха назначени другарите Стойко Йорданов, Антон Билалов — водачи с по-висока квалифи- кация и клас. Бяха привлече- ни и младите водачи — ком- сомолци Стефан Чакалов и Ни- кола Василев — по-добри, на- деждни младежи.

Подобни прояви на коми- сии за партиен контрол и техните членове могат да се посочат и в други организа- ции, в Промкомбината, МТС, ОТП и др.

В дейността на партийните организации с комисиите оба- че се допускат и редица сла- бости. Все още всички коми- сии не са станали дееспособ- ни не се занимават с най- възловите въпроси: ДИП „Ел- ба“, ТПК „Чумерна“, с. Шил- ковици, ТКЗС Елена и др.

Да вземем например факта, че в ДИП „Елба“ липсва бор-

ба за строг редим на инпо- мин на основни и спомагате- лни материали. Преразходът на дървесината тук ежесмесно ра- сте. За първото тримесечие на тази година той беше 300 куб метра, а сега, в края на се- дмте месеца, нарасна на 1700 куб. метра. Но изграде- ната комисию по тези въпроси с председател Никола Ники- форов, който е и член на пар- тийното бюро, бездействиува.

Трябва да се отбележи, че тук, все поради слабия парти- тен контрол, не се внедри и почиът на в. „Работническо дело“, въпреки че за това не липсват решения и мероприя- тия на партийната организа- ция. Редица недобросъвестни работници пилеят дървесината безпощадно. Има и такива кон- то, вместо да правят иконом- ия на пири, ламаринки и др., ги пускат в клозетите.

Поради слабата възкрател- ност на партийното бюро и най- вече на партийния секретар Стоян Савов, не се изслуша и заплауването съдоклад на комисиите „За икономичното изразходване на дървесината“.

Такова недооценяване от партийните секретари на роли- та и значението на комисиите съществува, макар и в по-мал- ка степен, в ТПК „Чумерна“, „Наркоп“, с. Шилковци и др.

Имайки предвид това, сега Градският комитет на БКП насочи своето внимание към отстраняване на тези слабости. Той се стреми все по-масово да ангажира комисиите, каквито са случаите с включването им към рейдовите бригади по про- верка резултатите от внедря- ване почна на в. „Работни- ческо дело“.

Стефан ЖЕНКОВ

член на бюро на Градския комитет на БКП
от Областната редакция на в. „Борба“ — Елена

„Железничарската стачка бе най-великолепният акт на класово-пролетарската солидарност от страна на цялата работническа класа спрямо транспортния пролетариат“. Г. ДИМИТРОВ
На снимката: Железничари-стачници от Голяма Оряховица — 1919 година, арестувани в търновските казарми.

ОБЕЩАНИЯТА СА ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

Работното им време започ- на както винаги. Още не бе по-пълно развидело и сто- панският двор в с. Батак се съживи.

В четири часа започнаха доенето.

Първ бе Петко Ганчев, Ели- зо единадесет години той е ве- че при животните. Но само той ли е? В първа краверферма те са много. Гордее се с тях бри- гадирът Атанас Ив. Карталов.

— Имам ли такива момче- та, мен не ме астра! Каквото и да става, планът най-късно до края на ноември ще из- пълним. Днес Петко е първ, но Ангел е по петите му.

Ангел Хр. Трифонов. Скро- мен младеж. Обгорял от слън- цето, със загубени ръце. Две години е във фермата. Не е много леко. Но няма комсомо- лецът ще напусне другарите си? Не!

Той е дал обет пред органи- зацията да работи така, та да не посрами комсомолското име. И никога не ще забрави обе- щанието си. Надоил е вече 22 тона мляко.

— През ноември ще изпъ- лня годишния си план, — скромно обещава Ангел.

Не са един-двама младежи- те в стопанството в Карансен, които не посрамят името на организацията: Никола Асенов Цветков, Методи Г. Семов, Коста Ев. Кънев, Трифона Йорданова.

Хубавото не може да се от- рече. Но не бива тихомъл- ком да се отминава онова, което все още пречи.

В началото на годината ко- сомолците от Дъскот призова- ха младите животновъди от окръга на съвноване. Ос- новният смисъл на тяхното ху- баво начинание бе не само по- стигането на добри производ- ствени успехи. Не по-маловаж- но бе и другото — поевни- ването на продукцията, израз- ването на младите хора в тру- да, обогатяване на знанията им.

Приеха призова и младите животновъди от Карансен. Как изпълнява своите обе- щания общинската организация на Комсомола?

До края на годината се пред- виждат младежите в живот- новдството да достигнат 119 души. Но досега са само 70. Освен това седемнадесет три- бавше да бъдат със средно об- разование. А сега само една девойка, завършила гимназия, работи във фермите. И гру- до би се съгласил човек с обяснението на секретаря на комитет Спас Спасов:

— При нас няма средности. Всички отиват в града, след- ват.

Не е ли това примирение, търсене на най-лекия път?

Но друго има, което по-тре- бува. Сега всички сили на младите животновъди са хвър- лени към изпълнението на го- дишния план. А поевниването на продукцията? По тоя въ- прос във фермите на стопан- ството в Карансен въобще не се говори. Попитайте, който и

да е животновъд — колко струва един литър произвеж- дано от него мляко или мес- то, той ще ви погледне, па ще каже:

— Не зная! Питайте бри- гадир!

Бригадирът пък ви отправя към канцеларията на стопан- ството — при Йордан Горчев.

Но и при него не ще научи- те много. Не може да се раз- бере, например, каква е себе- стойността на млякото в от- делните ферми.

И защо час по-скоро не се наместят управителният съвет на стопанството. Общинският партийен комитет? Не е ли ве- че крайно време във фермите на стопанството в Карансен да се заговори за себестойността на продукцията, да се търсят пътища за поевниването й?

Вестник „Народна младеж“ убива месеците юли и август за ударни по намалване себе- стойността на продукцията. В съвноването се включиха и много младежи от окръга.

А какво е положението в

Карансен? За тая полезна и навременна инициатива на вест- ника малко младежи знаеха. — Мислим сега да изнесем доклади пред тях, да ги за- познаем с понятието себестой- ност и с призова на вестника, — обяснява секретарят на ко- митета.

А какво пречеше на коми- тета още в първите дни на юли, за да се разобличи, да се раз- бие комсомолците към поевни- ване на продукцията? Ни- що. Липсвало е изглежда же- лание.

Не е отчетено и съвновна- нието между младите живот- новъди за последното триме- сечие. Сигурно и за това е нямало време.

Много трябва да се прави, още, за да се разнообрази жи- вотът на комсомолците във фермите, да се направят тои интереси.

По тия въпроси сериозно ще трябва да се позамисли Общинският комитет на Комсо- мола в Карансен.

И. КАИШАНОВ

17 години народна власт

Новият облик на Ново село

Ново село, разстало се в близост до магистралата Со- фия — Варна, е в действителност много старо село. Не- говата история, която е на- правил опит да разкаже Ганю Пенчев, зам. председател на народния съвет, датира от древни времена. Но години наред така си крело то със старините, докато не блеснало и тук яното деветосептември- ско слънце. Сега селото при- добива вече социалистически вид.

По-старото поколение ново- селчани добре помнят селския пласад. Та площад ли беше той? Разсичаше го дерето, влачещи мръсните си ноду- ли. То бе обрасло с върби, бурени и бъзе, а по скалистите камъници в страни се въ- деха зми и гущери. Сега и помен няма от старата карти- на. Оформя се нов център на селото. Дерето е скрито в на- вал, през който можеш да вървиш прав. Площадът се разшири, заравни и настла.

Предстои да бъде асфалтиран Хората носиха пръст отстран- но затиснаха камъните и се въ- деха зми и гущери. Сега и помен няма от старата карти- на. Оформя се нов център на селото. Дерето е скрито в на- вал, през който можеш да вървиш прав. Площадът се разшири, заравни и настла.

Предстои да бъде асфалтиран Хората носиха пръст отстран- но затиснаха камъните и се въ- деха зми и гущери. Сега и помен няма от старата карти- на. Оформя се нов център на селото. Дерето е скрито в на- вал, през който можеш да вървиш прав. Площадът се разшири, заравни и настла.

В южната страна на площа- да издигна стан величеплепа- та сграда на народното чита- лище, което има голям салон с 550 места, широка и удобна сцена, на която могат да гос- туват и големи театри, библио- тека и пр. Тук е настанена радиоуредната. Има и отделен салон с около 100 места за клуб. Към читалището работят ланцов състав, стигнал до ок- ръжно първенство, битов оркестър, театрален състав и пр. Читалището има 300 чле- нове.

Непосредствено до читали- щето е здравният дом, също рождба на Народната власт, от-

крит в чест на нейната 15 го- дишнина. Това е един прекра- сен кът с красив шадраван, ро- мантически оеседка, потънала в зеленина и пр. Тук има ка- бинети за лекаря, зъболекаря, тук е аптечният пункт, дет- ската и женска консултация, тук е родилният дом... До- мът е водоснаоден, с баня, канализация и пр. Всички раждания стават в родилния дом. От 1960 г. досега здрав- ните работници са обслужили 4227 души.

Южната страна на площада завършва със сградата на дет- ския дом, който строителите са издигнали вече до втория етаж. Това ще бъде една ве- личеплепа триетажна построй- ка, с красива фасада от осем колони. В дома ще бъдат на- станени детските ясли и дет- ската градина, в които ще бъ- дат прибори 80 деца, т. е. почти всички деца на коопера- торите от селото. В удобните занимали, в стаите за почив- ка децата ще растят на воля.

В западната страна на пло- щада край хубава паркова градина е селската баня. В двете й отделения има доста- тъчно удобства за културно обслужване на кооператорите.

В северната страна, до дома на народния съвет, опрала снага о старото училище, чер- венее нова триетажна построй- ка. Уж е пристройка, а по- площ се равнява на досега- шното училище. С хубави, ши- роки и светли стаи, с паркет и мозайка, електрифицирано и водоснаодено, новото учи- лище ще приеме на 15 сеп- тември пионерите и чадарче- тата. То ще им предостави го- лям физкултурен салон, стая за осми клас, кабинети по хи- мия и физика и по биология, две стаи за ръчен труд, обза- ведени с машини и пр.

В приземния етаж, който се строи със средства на по- требителната кооперация, ще

има обществена кухня и стол, от който ще могат да вземат храна всички кооператори.

Друг е сега битът на ново- селчани. Народната власт елек- трифицира и радиофицира се- лото. Освен 527-те радиоточ- ки, кооператорите имат и 91 радиоапарата (селото има 620 къщи и 1300 жители). До- ставен е киноапарат, подобре- ни са редица улици, постро- ена е хуоваа чешма. От 1949 г. досега са направени девет моста, разширява се и се ор- гажда училищният двор. След 9 септември 1944 г. в село- то са построени 127 нови къщи. За 17 години Народна власт е извършено строител- ство за три милиона лева, докато построеното от Осво- бодението на България от турско робство до 9 септември 1944 г. възлиза на около 800 хиляди лева. Пораствалото благосъстояние на хората им позволи да притежават 20 мо- тоциклета, десет мотопеда, ед- на лека кола и около 80 вело- сипеда.

Особена радост изпитват тези дни новоселчани: водо- проводът, който ще доставя вода за Търново и редица други села и градове, вече на- ближи селото-им.

В своите тезиси на доклад пред Народното събрание през януари 1959 г. др. Тодор Живков каза: „... он следва- во всяко наше селище в пер- спектива, в по-близко или по- далечно бъдеще да разполага най-малко със седем общест- венни сгради и строен-училище, добре организирана общест- венна кухня, обществена пералня и баня, детски ясли и гради- ния, културен дом, здравно за- ведение, физкултурен комби- нат“. Новоселчани с гордост могат да рапортуват, че с ус- пех изпълняват това указание на Партията.

Н. ЕВТИМОВ

Пътища и фактори за увеличаване производителността на труда в консервната промишленост

Производителността на труда в консервната промишленост чувствително изостава. Това се дължи на голямото приложе- ние на ръчния труд в масовите производствени операции, като белене на домати, чисте- не на лук и др., и сравнител- но остарялата, износена и в много случаи морално амор- тизирана налична техника.

Голямото текучество е по- чти редовно явление в консерв- ната промишленост. Поради сезонността на работата, по- чти ежедневно в отделните сме- ни постъпват нови работници, а други напускат. По тая при- чина не всеки знае работно- то си място, получаване се съ- стете при започване и завърш- ване на смените, в резултат на което се губи ценно вре- ме, а производителността на труда спада.

Премахането на текучест- вото в работата е неразрешен проблем за консервните пред- приятия. Това ще се разреши по пътя на разнообразяване на асортимента и внедряване на нови производства, като гото- ви ястия, с което ще се осигу- ри работа през цялата го- дина. С това ще се подобри квалификацията на работни- ците и ще се увеличи произ- водителността на труда.

Особено значение за пови- шаване производителността на труда в консервната промиш- леност има внедряването на

Предстои провеждането на окръжна теоретична кон- ференция по въпросите на производителността на труда във връзка с неопитни подготовки по внедряването на провеж- дит конференции, които ще спомогнат да се разкрият нови резерви в повишаване производителността на труда.

Поместените в настоящия брой статии би могла да бъде полезни за участниците в конференциите на консерв- ните предприятия.

нова, високопроизводителна тех- ника.

В нашия окръг има 6 кон- сервни предприятия, в които наличната техника е предимно стара и морално износена.

Колективите на консервни- те предприятия напоследък прилагат много добре новата форма за механизизиране на про- изводствените процеси с креди- та за малка механизация.

Старата техника и техноло- гия довежда до ниска произво- дителност на труда.

Възможности и скрити ре- зерви за увеличаване произ- водителността на труда у нас има много. Нужно е в близки- те години да се механизират трудоемките процеси, да се насити производствения процес с високопроизводителна техни- ка, каквато вече се явява и прави от нашите машиностро- ителни заводи. Ако при произ- водството на сусен зелен фа- сул 50 на сто от суровината бъде почистена от фасулкови- стачи, ще се направи иконом- ия от 150 човекодини на тон. При производството на кон- серва „Зелен грах“ ако се вне- дрият белгийските грахови линии, както в Държавния комбинат за консерви „Геор-

ги Киров“ — Плевен, тая цен- на консерва ще се произвеж- да вместо с 13 човекодини за един тон само с 5 човекодини. С внедряването на изработе- ната машина за белене на до- мати от специалисти в ДКК „Витамин“ — гара Кричим във всички предприятия произ- водителността на труда в това производство ще се увеличи десеторно.

При сусените производства, основен фактор от който зави- си продължителността на су- шенето, е температурата. С повишаването й при равни дру- ги условия се увеличава су- шилният процес, вследствие на което изпаренето на вла- гата силно нараства. При ня- кои продукти с увеличаване на температурата над 80 гра- дуса продължителността на сушенето се съкращава чув- ствено. Температурата на сушенето, а оттам и произво- дителността на сушилите са първата функция от налягане- то на парата. За да имаме ви- сока производителност при су- шенето, е необходимо наляга- нето на парата при паропро- водите към сушилите да бъ- де минимум 6 атмосфери. Не- такова е положението в пред-

приятия с износени парни котли, каквото е „Панайот Цинкев“ — Горна Оряховица.

Където за производство на пара се използват локомоти- ви в статично положение. При износени парни котли и кога- то едновременно става захран- ване с пара в няколко це- ла, обикновено се работи с па- ра 3—4 атмосфери, което во- ди до рязко спадаване на про- изводителността. При това по- ложение вместо 270 кг сусен- лък с 6 на сто влага от една машина за 8 часа, каквато е нормата, се произвежда сред- но 220 кг на смяна при съ- щия разход на труд. Скорост- та на въздуха при сусенето оказва чувствително влияние за увеличаване производител- ността на труда. Затова е не- обходимо сушилите да бъдат снабдени с електромотори с по-голяма мощност — 14 кило- вата.

От малкото нови вносни ма- шини в нас не всички се из- ползват напълно или ако се използват, то работата е по- ловинчат и не се получава очакваният ефект. Поради къ- сната доставка и други органи- зационни причини, много от новите машини в ДКК „Репуб- лика“ не бяха пуснати свое- временно в експлоатация.

ДКК „П. Цинкев“ получи- вносна машина за етиктиране на консерви, която и досега не е пусната в експлоатация. Тая скъпа машина не е изработва- на напълно и вече две години седи в бездействие.

Заега един работник за 1 час ети- кира 81 буркани, а при въвеж-

дането на новата вносна ети- кир-машина за един час ще се етиктират 5 до 6 хиляди бур- кана консерви.

За непрекъснатото нарастване на производителността на труда особено значение има не- престанното повишаване ква- лификацията на работниците на културно-техническото равни- ще на инженерно-техническия персонал.

Причината да не се изполь- зува напълно пристигащата нова техника в консервната промишленост до голяма сте- пен се крие в нашите специа- листи. Същите говорят за но- ва техника, ентузиазират се и, когато тя дойде, дълго време муват и не я внедряват в производството.

Подневяването на курсове- те за квалификация от техни- ческото ръководство на амба- лажната линия в гр. Дяско- вел доведе до това, че все- още тая високопроизводител- на техника там не се познава напълно от техническия пер- сонал, задържките в производ- ството са често явление и ка- палитетът на машините не се използва напълно.

Поточният метод на работа има изтъкнати от практиката предимства. Ето защо той трябва да се прилага във всички консервни предприятия. Този метод създава до известна сте- пен силния ритъм каквото ви- сокомеханизирани производ- ствени процеси получават от машините, въвежда дисципли- на в работата на отделните производствени звена чрез взаимозависимостта им от по- точната верига. При това по- ложение наличната техника та- на трябва да се устрои, че за съдействие на най-резултатно за поддържане на най-високо рав- ние производителността на тру- да е в тясна зависимост и от метода на нормирането. Как- то във всички отрасли на про-

мишлеността, така и в консерв- ната промишленост опитно ста- тистическият метод е отречен като научно обоснован. Посте- пенно се преминава към при- лагане на метода на научно-техническото нормиране.

Организацията на труда и трудовото възнаграждение на работниците са също важен фактор за повишаване произ- водителността на труда.

Организирането на съвнов- ването, онагледяването му и редовното му отчитане допри- нася за увеличаване произво- дителността на труда.

Съотношението между ос- новните и спомагателните ра- ботници е фактор, който влияе върху производителността на труда. Все още в нас броят на спомагателните работници надхвърля 50 на сто от всич- ки работници. При спомагател- ните работници, където трудо- вият процес не е нормиран, съ- ществуват условия за разточи- телност.

Икономическото използува- не на материалите, високото качество на продукцията и не- диспускането на брак и бомбаж са важни фактори. Качестве- ната суровина безспорно да- ва и качествена продукция, по-малко разход на труда, по- висока производителност.

Грижите на отделите „Су- ровина“ в предприятията не трябва да се ограничават само да се доставят суровините по количество. Необходимо е да има служба „Растителна за- щита“, която да следи разви- тието на суровините от за- сяждането до идването им в предприятието за преработка да следи води ли се правилно борбата с болестите и неприя- телите по растенията.

Новите технологии, които трябва да се приложат в бъ- деще, като термична стерили- зация, йонизиращо облъчване при обикновени условия, сте- рилизация чрез ток с висока

честота и асептична стерилиза- ция, ще спомогнат за повишава- не производителността на тру- да. В това отношение ще до- принесат и новите начини на сушене чрез ток с висока че- стота, вакуумно сушене и су- шене с инфрачервени лъчи.

Голям резерв е и разпростра- нението на челиния опит в про- изводството разгръщане на рационализаторството и изобрета- телството, активното участие на работниците в управлене- то на производството, намаля- ване на вътрешносменните и целодневни престои.

Безсистемната промяна на асортимента през даден пла- нов период дава отрицателно отражение върху производителността на труда. Това раз- строива технологията, обръща поточността и пречи на спе- циализацията. Особено отри- цателно отражение има големият брой асортименти, но с по-мал- ки количества от всеки.

Атмосферните условия съ- що намаляват производител- ността на труда. Това най-много се отнася за консервните предприятия, където работ- ните площадки са чистене на суровините са най-често на открито и скочаването и ре- монът на дървеня амбалаж се извършват на открито. То- ва може да се отстрани като се направят навеси, складо- ве и др. с помощта на креди- та за малка механизация.

В социалистическото об- щество съществуват неограни- чени възможности за бурно раз- витие на производителните си- ли, за бърз растеж на произ- водителността на труда. В то- ва отношение консервната про- мишленост има големи въз- можности и резерви.

Марин АРМЕНЧЕВ

началник планов отдела и Държавния комбинат за консерви „П. Цинкев“ — Горна Оряховица
чрез Областната редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

По 624 вретена обслужват комсомолките предачки Кина Дончева и Стефка Георгиева в новата предачница на ф-ка „В. Мазарини“ — В. Търново. А трудовият им стаж е само един месец, а каква любов се отнасят те към всяка нишка!

Снимка: Ив. Воденичаров

Хора от челните редици

Строител — комсомолец

Между многото млади строители, членове на ДКМС, които от години наред работят в Стройрайон — Свищов особено изпъква със своята работа комсомолецът Диман Костов Петев. Името му на упорит, съзнателен и вече висококвалифициран строител се е наложило в района.

Посетите ли бригадата на носителя на сребърния орден на труда Иван Хр. Генев, който извърши основното строителство на Завода за стоманобетонни изделия, ще срещнете и един здравеняк момък с широко чело, леко присвити очи, сякаш да се предпази от слънцето, с широка младежка усмивка и със загубили сили ръце на строител.

Завършил едногодишна школа за сградостроители в гр. Плевен през 1955 г., Диман идва на работа в Стройрайон — Свищов.

Почувствувал бащинските грижи, той се заема най-усърдно да усвоява професията на строител. Кураж му дава и бригадата, в която попада. Ето, тя е начело в организирания съревнование — между младежките бригади, и завоюва преходното червено знаме за първенец младежка бригада.

Но идва време за народна

та казарма. В редовете на славните граничари продължи калилката, обогатяването на знанията, Диман израсна политически и външния.

След завършването на военната служба се върна пак при своя майстор бай Иван. Запръщането съвпадна със започването на Завода за стоманобетонни изделия край Свищов. Тук той става звеновод на 13 младежки комсомолци, които овладяват строителната професия и получават майсторски разряди.

С всеки ден младежите стават по-добри строители. Дело на Димановото звено е монтажът на главния корпус на Завода.

Когато панелите, формите и гредите бяха отлепени на обектния полигон и готови за монтаж, възрастите работници се поколебаха, уплашиха се от монтажа. И ето, начело застана Диман със своето звено. Тук стана и първата проверка на уменията и калилката от граничарите. Монтажът бе извършен предсрочно, при отлично качество. Въпреки многото трудности, над 160 на сто изпълняваха нормите си. Бай Иван беше безкрайно доволен от тяхното постижение, неговият упорит труд да ги обучава даваше прекрасни

результати.

Добре се показа звеното на Диман и в републиканското съревнование за постигане на най-добри резултати в строителството и монтажа. Строежният от тяхната бригада обект изпълни първоначалния си годишен план 93 дни преди срока и бе дадено строителство по допълнително спуснатия план за 2 500 000 лв. Беше реализирана обща икономия от 231 000 лв. Това са десетки кубически метра дървен материал, чакъл, пясък, гвоздеи и други. За тези успехи свой дял има и Димановото звено. Обектът в периода на усиления строеж на Завода през 1960 година става носител на преходното червено знаме за обект — първенец на Окръжната строителна организация — Търново и цяла година държи знамето на Стройрайона.

Когато се отчетоха годишните резултати и се постави въпросът да се избере делегат за Националното съвещание на първенците от строителството и монтажа, дружеството на Комсомола при районно единодушно решение да бъде представено от своя най-добър производственик Диман Костов Петев, съградия строител, който ще види прекрасни жилища и заводи в комунизма.

Щастие, голямо щастие, беше за обикновения селски момък, израстващ като опитен и уважаван строител, да стои редом с държавните и партийните ръководители в залата на съвещанието и съвместно с тях да обсъжда бъдещото развитие и участието на младежта в строителството.

Много младежи ще станат като него. А това е другата Диманова мечта. Нали блещеят иска повече и умеещи строители и монтажници!

Др. ВЕЛЕВ, дописник

Рейдова бригада

ИЗПЪЛНЯВАТ ОБЕЩАНИЯТА

Със старание и любов работи овощарското звено в с. Миндя за подреждането на овощните градини. Много труд положили Иван Бонев, Пенчо Гайдаров и Петко Драганов. Прочистваха и просветляха короните, скопах и варосаха дърветата, три пъти пръскаха. Спестиха от пръскане на череша 50 кг син камък и 50 кг вар. Добре бе организирано брането на череша тази година. Въпреки усилената полска работа кооператорите положили усилия и не оставиха нито килограм плод необран. При плащ 1 000 кг череша са набрани 4 500 кг.

Похвален е починът на Бонев и Гайдаров, които, без заплащане на вложения труд, облагоустрояха 1 000 дръвчета по пътищата и блоковете на ТКЗС.

Тази година за пръскане на лозите бе приспособена машина „ДТ-14“, с която са спестени 464 трудови на стопанството на стойност 6 960 лв. За по-доброто използване капачетата на машината е необходимо да се подсилят достатъчно качава за всеки блок.

За сенокоса на естествените ливади бяха направени дървени пирамиди за по-бързото и качествено изсушаване на сено в мочурливите ливади.

Отзовавайки се на призива на в. „Работническо дело“ кооператорите от с. Миндя (към Церовокопското ТКЗС) се борят за стопанството изпълнение на дадените обещания.

(Из протокола на рейдовата бригада, в която участвуват 5 души)

С лице към задачите

Колективът на Машинно-тракторната станция в Горна Оряховица трябва да изоре 1 800 000 декара мека оран при себестоимост 5.50 лева на декара. Ръководството на станцията, подпомогнато от партийната организация, е разработило мероприятия, осигуряващи изпълнението на плана.

Работниците и специалистите от станцията са обещали да направят икономия от 100 000 лева или това ще бъде себестоимостта на всеки декара мека оран да се намали с 0.09 лева.

Механизаторите и техническото ръководство на станцията посетиха изложбата на моторите в селското стопанство в София. След това бяха направени 6 комплекта механични ръце, 5 комплекта малки стабилизатори, 5 комплекта високи пружинни грапи. Направили се и 4 гребла за разриване на зърното, амкокопачи за овощни дръвчета.

В с. Драганово е показано на всички бригади механици и механизатори как се работи с тия приспособления.

Добре беше подхваната работата за квадратно-гнездовата сента, затова и са засяти

на Борба за всяка сантиметър. За всяка минута!

ДА ОБРЪЩАМЕ ВНИМАНИЕ И НА ДРЕБНИТЕ НЕЩА

В резултат на разяснителната работа сред работниците, техниците и инженерите, починът на в. „Работническо дело“ в ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец се поде от всички цехове, участъци и отдели. Повиши се творческата инициатива, като главното внимание се насочи към икономите от метал.

В това отношение конструкторите и технолозите извършиха редица конструктивни изменения на произвежданите машини, преди всичко за олекотяването им. Сегга каменотрошачка 300/200 тежи с 58 кг, по-малко, 600/400 — с 86, а 250/400 — с 570 кг. Асфалтосмесителят е олекотен с 3 500 килограма.

Мероприятие с най-голяма икономия от метал е производството на бакелитови вместо стоманени ролки за транспортните ленти. От произведените досега 10 000 ролки е икономисан 30 тона метал.

Въведен е норматив и за разхода на спомагателни, горивни и канцеларски материали, като само за второто тримесечие бяха реализирани икономии от 121 000 лева.

За оползотворяването на маломерни материали е обособен склад, в който са събрани около 30 тона материал, половината от които са употребени в производството.

Започна и брикетирание на чугунени стружки, които се използват за ново претопяване. Досега са използвани 30 тона стружки, което спомогна за снижението себестоимостта на чугунените отливки.

Но наред с успехите в борбата за икономии, рейдовата

бригада констатира и някои недостатъци. Не всички срокове в предвидените мероприятия по почина на в. „Работническо дело“ са спазени. Късно започна брикетирането на чугунените стружки, а в момента пресата за бакелитови ролки е повредена и се забавя ремонтването ѝ. Все още в цеховете не се води необходимата борба за икономии на електроенергия, масла, електроди и други.

Докато отчетността по използването на чугунените стружки е добре организирана, то при употребата на маломерни парчета не е така. Недостатъчна е в това отношение и помощта на счетоводството.

Значителен дял в борбата за разкриване на поголемите резерви се пада на рационализаторите. Досега са постъпили 197 рационализаторски предложения, като от внедрените 80 икономически ефект е 249 870 лева. Ценни са рационализациите на инж. К. Малаков за конструктивни изменения на каменотрошачките 600/400 и 200/300 с икономии

мил, възлизаща на 17 390 лева; на бригадата от конструкторския отдел, чието предложение за изменение на дозировачната уредба на асфалтосмесителят с икономически ефект 22 700 лева.

Рейдовата бригада предлага: да се ускори ремонта на пресата за бакелитови ролки; да се създаде по-добра отчетност по почина на в. „Работническо дело“; да се ускори напавата на дековилния път край новия цех и да се подобри работата на пресата за пресоване на стружки с оглед въвеждане работа на две смени.

РЕЙДОВА БРИГАДА

Б. МИХАЙЛОВ — гл. технолог; Ст. БОЯДЖИЕВ — гл. конструктор; Ст. СТОЙКОВ — гл. планов. отдел; Д. РАЙКОВ — сград. инженер и професор; Ст. ГИРОВ — член на парт. бюро; К. КОЛЕВ — шмелер; Т. СТОЙАНОВ — секретар на зав. профкомитет; Ст. КОРИЛОВ — гл. механик; Ст. ГРИГОРОВ — секретар на зав. комитет; на ДКМС: Ив. КАЛЧЕВ — инж. инструментален цех; П. ХРИСТОВ — ст. счетоводител; И. РАЙКОВ — инж. склад; Ст. ЦОНЕВ — рационализатор; И. ЧЕРНОБОГА — редактор на многотиражката.

УСПЕХИТЕ СЕ РАЖДАТ В НЕПРЕСТАННА БОРБА

Борбата за постигане на повече икономии, за преизпълнение на плановите и снижението себестоимостта на продукцията все повече се разгаря както в основните отрасли на ТКЗС „Балванска битка“, тъй и на спомагателните.

Най-големи затруднения се срещат в растениевъдството. Бригадите от стопанството околна първи път царевичата и само някои от тях, като втора бригада от с. Балван, успяха да я окопаят и втори път. Общо впечатление е, че втора бригада се справя най-добре със задачите. Тя първа изсече ечемика, еспартегата, пшеницата и прибра сено.

В бригадите се срещат и сериозни слабости. Не се извършват навреме оборските тор на блоковете. В стопанския двор остана неизвозен над 1 500 тона оборски тор от първа, втора, четвърта бригади и то само зачастило не е осигурен транспорт по вина на доводите.

От друга страна, торът не се съхранява добре, не са построени торница, на блоковете не се запръсва.

Недостатъци има и в напояването. Не се завършиха навреме напоятелните съоръжения в Ново село. Ветринци и Емен. Управителният съвет на кооператива много пъти се е занимавал с въпросите по напояването, но на практика нищо не се получава. Време е да се потърси отговорност за това нехайство.

Основателна тревога буди и мнудното строителство на хмелника в с. Ново село. Втора година вече се протаква строежът. Ръководството на монтажния район — Г. Оряховица гледа много леко на задълженията. Постоянно се обещава, а все още не се монтира. А какво могат да кажат стопаните на хмелника, които лошо стопанисват материалите, доставени на обекта? Недостатъчен контрол упражнява управителният съвет на стопанството, лоша е и отчетността.

Заключаването с построяването на конструкцията на хмелника води и до заключаване на засаждането на хмел, а това от своя страна носи загуби на стопанството. През миналата година мястото на хмелника беше риголовано, ако и тази есен не се засади, ще трябва да се риголва отново, ще трябва да се внесе и още 1 200 тона оборски тор.

Не всички ръководители от стопанството дават добър пример. Бригадирът на пета бригада от с. Емен рядко ходи по блоковете. А много често спругните на отговорни другари не излизат на работа.

Пречка за отиването на работа на кооператорите е извозването им до блоковете. Този въпрос е разрешен само в с. Балван, където се извозват с каруци, а в другите села кооператорите ходят пеш по 7—8 километра.

Има и други слабости. Не е осигурен подковач за конете в първа и втора бригада. Налага се каруцарите да ходят чак в с. Ново село. Кооператорите от първа и втора бригада на мотиките си от ковач.

В животновъдството има добри резултати. Продуктивните животни са в Балван, Ново село, Ветринци, а младите животни в с. Емен. До края на годината на кооператива следва да има 1 369 говеда, от

които 482 продуктивни крави. Планът за бройките ще бъде изпълнен. Добре върви и изпълнението на плана за месо. Досега са предадени 40 тона и до края на годината трябва да се предадат още 50 тона.

Млеконадоят обаче е недостатъчен. През зимата и пролетта фуражите не достигат и млякото беше малко. Едва се га се увеличи. От 703 000 литра годишен план, досега е наведено само 314 000 литра или се пада по 800 литра при планирани 1 800 литра.

За ниската продуктивност на младите животни вината е в специалистите, които не отделили хубави животни. Лоша беше работата на осеменителя Кирил Тодоров.

Овцефермите са в по-добро състояние. Годишният план за овчово мляко е 120 000 литра, а до края на годината са наведени 99 000 литра. Най-добре работят овчарите от Ново село. Овчарят Генчо Колев е получил от дзиските за ремонт средно 3 100 кг вълна. В с. Емен обаче смъртта на дзиските е голяма. Много от тях са закържали и ще трябва да се бракуват.

Най-зле е обаче положение в свинефермите. При 180 хиляди килограма свинско месо, до края на годината ще може да се предаде най-много 150 000 кг. Това се дължи пак на голямата смъртност на прасетата.

Птицевъдството се развива успешно. Планът от 15 тона птиче месо ще бъде изпълнен. Най-добри резултати има едно стопанство от „Нюхемпшир“. Добра грижа се полага за малките пилета в с. Балван и Ново село.

За да се подобри работата рейдовата бригада предлага:

1. Да се задължи договорната страна да завърши в най-кратък срок строежа на хмелника, за да може още тази есен да се засади с хмел.
2. Да се разреши незабавно въпроса за извозване на кооператорите до далечните блокове, многотиражката и радиоуредбата да засилат критиката към изоставащите в работата и станат трибуна на челния опит.
3. Зоотехниците да заведат първичната отчетност и по-активно работят. Ще бъде забаво да се направят малки дворчета в свинарника във Ветринци, в които да се пускат малките прасенца.
4. Да се подобри механизацията във фермите, като се монтират доилните агрегати, да се работи повече за професионалната просвета на животновъдите и особено да се подобри битовите им условия.
5. Да се прекорпират постройките на овчарниците в Ново село и се електрифицира големият птичарник и овчарниците на „Синан баир“ край с. Балван.

Правят се и други предложения.

РЕЙДОВА БРИГАДА

Ленко ПРОДАНОВ — председател на Очинския комитет на Очервения фронт; И. ПЕТРОВ — гл. редактор на многотиражката; М. ВЕЛЕВ — главен агроном; Ив. МАЙЕР — гл. зоотехник; И. АСБОВА — зоотехник; И. КОБАЧЕВ — секретар на селскост.

в-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 99 от 17. VIII 1961 г

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА НОВОСТИТЕ

Преди няколко дни в Машинностроителния завод „Червена звезда“ — гара Дебелец се проведе окръжна научно-техническа конференция за работата на конструкторските и технологическите отдели в металообработващите предприятия. Беше изнесен доклад за работата на конструкторския и технологически отдели в Завода—домик. Докладчикът Ст. Бояджиев разказа за борбата на конструкторите и технолозите за постигане на по-съвършени и за олекотяване на произвежданите машини. Той говори за изградените в тяхното предприятие на обществени начала конструкторско-технологическо бюро и бюро за икономически анализ.

Инж. Т. Дончев от Управлението по промишлеността говори в своя доклад за същността на съветския опит по изграждане на обществени конструкторски бюро.

Оживени разисквания станаха по въпросите за обществените конструкторско-технологически бюро и бюрата за икономически анализ. Инж. Фьртунски говори за тези органи в „Червена звезда“, в който план са застъпени редица мероприятия по техническия прогрес, по новите форми на работа. За работата в ДИП „Победа“ — Търново говори главният инженер на предприятието Д. Тананев.

И ден, и нощ

Вече пети ден откакто кооператорите от село Яковци от Еленския кооператив отправят свежите струи към закадните лата земя. Бумти помпата и смуче вода от реката, а крилатите струйници на дъждовалната инсталация оросяват земята.

Само за три дена кооператорите напояха 100 декара царевича. Напояването продължава денем и нощем.

К. Василев, дописник

Още малко е нужно

Ментата вече се коси. Напоя се да се извършва. Кооперативното стопанство в с. Камен строи ментоварна, в която ще варят мента и трюсците се от с. Виноград. На ментоварната обаче няма елементарни условия за работа и почивка. Неприятно

е изтопен човек да почива на шем под върбага. А може да се построи един навес от подпъчни средства. Още повече, че и напред ще се налага да се работи при ментоварната.

Г. Узунов, дописник

Бий Кольо Мошев е известен човек. Той не само обича овощите и розите, но и умее да организира така работата в поверения му овощарски разсадник с розариум в ТКЗС — с. Дъбков, че ежегодно би преизпълнява плана си. Произвеждат се розискини овощни дръвчета и няколко десетки вида рози се преподичат в цял. страна. Тази година от розицима ще бъдат изнесени над 100 000 корени ризи за Съветския съюз

Ив. Воденичаров

Национален празник на Индонезия

На 17 август 1945 година бе обявена независимостта на Република Индонезия. 350 години големи богатства на тази прекрасна страна бяха ограбени от холандските колонизатори.

Текмо бе наследството, което народът получи след освободението си. Колониализмът бе нанесъл големи поражения на икономиката на страната, културата, бита. Отруленият индонезийски народ разбра, че да се върви напред е нужен преди всичко мир. И той тръгна смело по този път. Независимата и миролюбива политика на индонезийското правителство, начело с д-р Ахмед Сукарно, превърна страната в един от стълбовете на мирното съвместно съществуване в Югоизточна Азия.

Младата република бе и инициаторка за свикването на Бандунгската конференция, състояла се през 1955 година. Със своя стремеж към независимост индонезийският народ си спечели много искрени приятели, намери подкрепа в много държави.

Съветският съюз се притече на помощ на Република Индонезия. Страната получи 250 милиона долара помощ за изграждане на редица предприятия на тежката промишленост. Сега в страната се строят големи металургични заводи — в Калимантан (Борнео) и в Южна Суматра.

Индонезия вече разполага със значителна материална база за развитието на своята икономика.

През време на холандското колониално робство 93 на сто от населението бе неграмотно. Този процент е намален значително — 36 на сто. Сега 10 милиона деца ходят на училище, половин милион младежи се учат в средни училища, 50 000 — в университета.

Нашият народ не може да не се радва и подкрепя справедливата борба на Република Индонезия за мир и независимост.

Колко верни и правдивы са мислите на д-р Ахмед Сукарно, казани при посещението му в България през миналата година: „Ние сме сигурни в нашата победа, сигурни сме в нашето бъдеще. Ние ще вървим заедно ръка за ръка. Имperialизмът ще бъде напълно унищожен, колониализмът ще бъде напълно унищожен, капитализмът ще бъде напълно унищожен“.

Из СВЕТСКИЯ Ленинградското летище

Градът на Ленин е свързан с въздушни пътища с всички краища на Съветския съюз и с много градове в света. Ленинград има най-дългата авиолиния в страната (близо десет хиляди километра) от Балтика до Тихия океан.

Авиационните подразделения на Северното управление на гражданския въздушен флот са снабдени с нова авиационна техника.

Много от екипажите на въздушни кораби са извоювали високото звание „Екипаж на комунистически труд“.

В един такъв екипаж е тридесет милионерът Петър Савин. Той всекидневно лети в демократичните страни — в България, Румъния, Унгария, доставяйки на ленинградци зеленчуци и плодове.

Семейството на Петър Савин е авиационно. Съпругата му е бивш военен летец. Те заедно са защитавали Ленинград по време на блокадата. Синът на Петър — също Петър — завършва Сасовското авиационно училище. Мъжът на дъщерята Зоя — Николай Качков — завършва Кременчукското вертолетно училище, а Зоя се учи в Техникум по авиоприборостроене.

Вие виждате на Първата снимка Петър Савин (вляво) като получава задание от началника на летището Алексей Золотов преди поредното му отлитане за София.

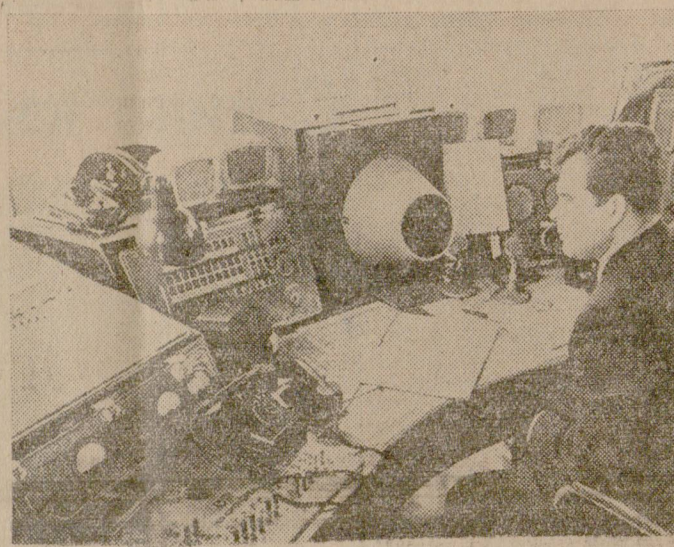
На Ленинградското летище е винаги оживено. За всеки самолет има достатъчно пътници. На втората снимка е показано как пътниците заемат местата в самолета.

За сигурността на полетите се грижи специален командно-диспечерски пункт. В него заварихме диспечера А. И. Топорков (снимката долу).

Пред XXII конгрес на КПСС всички служители и работници в Ленинградското летище изпълняват образцово задълженията си.

А. П. БАХАРЕВ

наш фотограф — фотограф в Ленинград

ГОСТУВА ИТАЛИАНСКИЯТ ТЕАТЪР „СПЕРИМЕНТАЛЕ“

Театър „Спериментале“ е създаден през 1954 г. в Болония. Колективът му, съставен предимно от млади хора, си е поставил благородната задача да възстанови театралните традиции в италианската провинция. Той е поставил към 34 пиеси, изнесъл е 186 представления. Неговият репертоар няма нищо общо с репертоара на официалните театри в Италия. Наред с произведенията на италиански драматурзи, театърът поставя пиеси на Бернард Шоу, на Назъм Хикмет, на Михаил Себастиан и на други прогресивни драматурзи.

За да се върне публиката в театралните зали, колектив

ът на театър „Спериментале“ е в постоянна връзка с културните кръгове, които са организирани в различните градове на страната. Освен това той провежда театрални вечери, посветени на проблеми на съвременния театър. Има и свое училище за подготовка на млади артисти.

За разлика от други подобни инициативи в Италия, театър „Спериментале“ се е укрепил и утвърдил като постоянен популярен институт с редовна дейност. Той се стреми да бъде в крак със съвременността, да откликва на нейните проблеми.

Пред българската публика ентузиастичният колектив на

театър „Спериментале“ се представя с една от най-хубавите си постановки комедията в 3 действия „Намръщеният благодетел“ от Карло Голдони. С тази комедия театърът гостува в Търново на 19 август.

Завръзката на тая популярна сценична творба при типичната форма на комедия от голдоневски характер, в която една случка се усложнява около капризите на главното действащо лице.

Валерио и Анджелика се обичат, но изплашени от грубиян характер на чичото на Анджелика — намръщения благодетел Джеронте, не смеят

да му изповядат чувствата си. А той, от своя страна, Анджелика, я обещава за жена на приятеля си Дорвал — нещо, което внася страх и смут в душите на влюбените. Накрая всичко се изяснява и свършва с брак. Интригата, както винаги, хармонично балансирана между финансови и любовни епизоди, е огледало на средната буржоазия. Всички герои са показани със своите качества и недостатъци, характерни за обществото, към което принадлежат.

Комедията „Намръщеният благодетел“ досега е преведена на 19 езици.

Ангел ИВАНОВ

Пред учебната година

Наближава човата учебна година. Д. Янкова от Драгичево уведомява, че майсторите успели ремонтират местното училище, за да могат учениците да влязат в обновена сграда. Тя съобщава още, че средношколците в селото са се включили активно на работа в зеленчуковата градина, като помагат в брането на домати. „Похвална трудова дейност проявяват и средношколците от Самоводене — пише Цветко Борисов. — Те са работили в зеленчуковата градина, за разкрсяване на селото, а сега погледите им са обърнати към слагажирнето“.

Ганчо Косерката

повест от Цани Гинчев

И вече не проговориха нищо. Само Рашид нещо си шепнеше и правеше някакви фигури с ръката си.

Като стигнаха до портите, Рашид кара право при пожарното, гдето завариха всички. Цигани и селяни, че се мъчат да изгасят недоизгорелото пожарниче от плевника. Шом стигнаха до гасачите, той не им каза ни черна, ни бяла, спря се и гледаше позеленял и научерен, като че всичият свят му беше крив.

— Не може ли да ми посочи някой на тоя душманин, гдето си е запалил тая свещ? — попита той.

Всички мълчаха и го гледаха в очите.

— Не знаете ли, бе хънърлар? — извика с всички си гняв ядосания бей и се улови за ножа си.

— Който знае, да каже! — каза един циганин на другарите си.

— Ти не знаеш ли, бе кесарата ченгене? — му изкрещя

бейт и тилето на ножа му се залепи на гърба му.

— Аман, ефенди! — изкрещя циганинът. — Да знам, ей сега ще ти кажа; не знам, бейм.

Всичките гасачи, пребледнали и чакаха да почне да играе ножът по гърба им, но Рашид го вложи в капията.

— Че ви науча аз вас... — каза бейт и замина сърдит къде сарая, а сезинът е по дъри му.

— Кажете бе, ако знае някой — каза битият циганин на българите. — Бейт ще ви даде бакшиш.

— На тебе нали ти даде, — му отговори един млад българин.

— Ти хем не лаж трици, че стига ей сега само да смятат на бей.

— Хаско, — извика друг циганин, — за момчето няма какво да си ядеш бабината. Аз го видях когато си дойде от нива, а огънат беше избухнал, когато си разпиргаше воловете.

— Гдето ще рече, ти си видял, когато е избухнал огънат. Чакай барем да кажа на бей, да те изпита...

— Хаско, — извикаха няколко цигани, — не бързай такова трици, че стига и ние няколко души да намрънем за тебе... Заееш ли, какъвто е сърдит, ей сега ще те насече на късове и ще те даде на псетата. Свайвай си устата, маскарал! Който го е запалил, той не е викал да го гледат.

След малко дойдоха две вода с по една возилница кола и като ги пуснаха върху огъня, димът престана, като остави само пара на мястото си, който се дигаше от нагорената земя и от пепела на пожарничето.

Рашид стоеше на един стол на чардака на стария сарай и научерено пушеше, когато дойде при него воденичния кехая Чапкън Хюсеин.

— Хош гелдим, бейм, — му проговориха кехаята, но бейт чак подир няколко секунди му отвърна сърдито: „Хош будум“.

Кехаята стоеше пред него прав с кръстосани на пояса си ръце и чакаше да види, защо го е викал. След няколко минути Рашид са дигна главата и го попита: „Ти какво

си делил с Бекира, та си се кара? — Нищо не съм делил, бейм, и за нищо не съм се карал, освен както си ми запоядал — да вардя мливарите ти от всекиго, да не ги ниджи тива и да не им затваря воловете.

— Друго нещо няма ли? — Няма, веднаж само се спречнахме и то защото ми показа ножа си... — Ами гдето си го проводил сега?

— Нито съм го виждал, нито съм говорил с него и нито знам где е отишъл... Из селото се мълви, че откраднал на Махана дъщеря и я занесъл на някъде си... — Не знаещ а?

— Повече от това не знам... — Хъм, — изхърма бейт и кломна с глава. — Ами нощес имаше ли долюоряховчани на воденицата?

— Вчерта имаше двама и по икнидиха силхата и си отидоха. — Ами ласковчани?

— Тая заран дойдоха пет кола. — Вчерта, онзи ден нямаше ли?

— Нямаше, бейм, от онай неделя не е имало.

Рашид като просумтя няколко пъти и дръпна няколко нефеза, единича си главата, погледна до водените и го запита: „Али кой ми е запалил сеното и плевника?“

— Кой знае, бейм! Само разбира се, не се е запалило — запалил го е някой, ама

кой го знае... Който ще пали, той не се обажда никогу... и паличът най-мъчно се лови.

— Ти, мене ум не ме учи, еми ако си подшушил нещо, кажи ми, знаеш ли или не?

— Да знам — рече с досада Чапкънът — аз бих ти казал още най-напред. Ако имаш на мене за нещо омисъл, бейм, кажи ми да си ида барим. Аз не приемам да имаш кехая и да не го върваш... Или ми вървай, или ме изпъди...

То не е твоя работа! Хайде иди на воденицата, аз ще узная всичко.

— Можеш да узнаеш всичко, но аз ти казвам, че аз нищо не знам и нищо не мога ти каза — рече кехаята и си замина.

Селският кехая — циганинът, пристигна от Търново и дойде право в двора на сарая. Той гледаше пожарничето и цъкаше с език, като се чудеше за пожара, който станал в неговата отгъла от селото. Рашид, като го видя, извика му скоро да дойде при него. Циганинът се заветче, приближи се и, като му направи до земията темане, изправи се на срещата му.

— Да идиш ей сега да събереш всичките цигани и да ги доведеш при мене... — Отидох — извика циганинът бързината и се заветче къде портата.

След няколко минути всичките цигани се срунаха един през други и дойдоха при Ра-

шида, като му правеха до земията темане.

— Ченгенелер! — извика Рашид гневно. — Бекира го няма, вие сега ще вардите мерата. Четирима души ще вардите къде Долна Оряховица, шестмина — къде Ласковец, и трима — къде Козаревоц и двама — къде Язджик-кьови (Селите Уруци). И щом влезе някой добитък в местата ми, ще го прибирате и ще до докарвате в капая, чухте ли?

— Чухме, бейм, чухме! — проговориха циганите радостно и взеха нещо да си говорят цигански. Рашид сам ги раздели и им каза: „Ето вие ще сте къде Долна Оряховица, вие — къде Ласковец, вие — къде Козаревоц, а вие — къде Язджик-кьови. Хайде идете се притъжете и тръгвайте!“

— От чуждите мери ще вземаме ли? — попита един стар циганин.

— Щом допрат и стъпят в молта, вземайте си!

— Циганите си промърмороха нещо пак цигански и се заветкоха да се готвят.

След малко всичките цигани се събраха пред портите, обръчени с нолове, попитове, тояни и премежени с червени чалми.

(Следва)

РЕКЛАМА И ДЕЙТЕЛНОСТ

На 5 август в Пунта-дел-Есте (Уругвай) започна шуморекламният отдавна подготвян и веднаж вече отлаган спектакъл под претенциозно название „Съюз за прогрес“. Негов автор е самият президент на САЩ Кенеди, а режисьорските функции е поел американският министър на финансите Дъглас Дилън.

Организаторите на конференцията в Пунта-дел-Есте, която се сочи като единствена по рода си, обявиха, че САЩ започват социална революция за преобразяване класовата и обществената структура на страните от Латинска Америка. И ако се стиди по рекламната, — налице са само безкористни стремежи да се помогне на латиноамериканските народи да преодолее своята изостаналост. Всъщност обаче целите са съвсем ясни: да се изолира революционна Куба от другите латиноамерикански държави, на кубинските революционни методи за националноосвободителна борба да се противопоставят „революционните“, „демократичните“ преобразования. Или казано с две думи — да се възпрепятства независимото развитие на Латинска Америка.

Според „плана Кенеди“, първата крачка за преодоляването на крупната икономическа криза, която сега изживяват страните от Латинска Америка, трябва да бъде отпускането на 20 милиарда долара за десет години и извършването на финансови, аграрни и социални реформи.

На пръв поглед може да се помисли, че американският империализъм, напладен от революционните трусове в Латинска Америка, е готов на дълбоки социални преобразования. В действителност няма нищо подобно. Конференцията в Пунта-дел-Есте трябва да изкове оръжията против преобразования от рода на кубинските.

Дори и САЩ да отпуснат тези 20 милиарда долара, нищо няма да се измени в Латинска Америка, докато нещата вървят по старому. Какво се набелязва за в бъдеще? Както се посочва в т. н. Декларацията от Пунта-дел-Есте това са: увеличаване на производството с 2,5 на сто годишно, децата да се научат да четат и пишат, ефикасна аграрна реформа, индустриализация и премахване на бордените. Как ще стане обаче това, когато американските монополи ще продължат неограничавано да влагат капитал и изсмукват огромни печалби, да диктуват цените, когато в много латиноамерикански страни властта е в ръцете на едрите земевладелци и т. н.?

На самата конференция тези противоречия се проявиха. Малките страни се обявиха срещу големите, други се стремят да тушират исканията за аграрни реформи, трети гледат да пипнат парите без съществени ангажменти... Не случайно един от делегатите заяви, че се е надявал да чуе нещо по-конкретно за намеренията на САЩ да защитават пазарите, а не общи приказки.

Плановите на САЩ по отношение на Латинска Америка бяха остро и задълбочено разкритикувани от представи-

тели на Куба на конференцията в Пунта-дел-Есте Ернесто Гевара. Той подчерта, че „Съюзът за прогрес“ на президента Кенеди е насочен срещу Фидел Кастро и е последното оръжие от североамериканския арсенал срещу Куба, което има за задача да отдели кубинския народ от другите народи на Америка, да заличи примера на кубинската революция и да покори след това останалите народи.

Може да се постави въпрос, съв толкова ли са наивни във Вашингтон, че хвърлят 20 милиарда долара и явяват ли, че ще получат очакваните резултати? Работата е в това, че американският империализъм не може да избора. Той преследва старите цели със същите стари средства, само че украсени.

Ако в САЩ явяват, че ще успеят да подобрят своите позиции в Латинска Америка и ще отстранят причините за националноосвободителните борби на латиноамериканските народи, защо се вземат мерки от съвсем друго естество? Както съобщих „Ню Йорк таймс“ военната помощ на САЩ за Латинска Америка ще се изразява главно във въртолети, стрелково оръжие, екипировка за парашутисти, съвляни газ и други подобни. Това въоръжение е предназначено за екипировка на подчинени части, които да се изпращат за борба против „подливните“ елементи в градовете и изоланите планински райони. Вестникът подчертава, че САЩ били готови да доставят такова въоръжение и необходимото количество за гарантиране на вътрешната сигурност. Необходими ли са коментари?

Нито 20-те милиарда долара, нито добре подбраните наизма, нито конференция от рода на тази в Пунта-дел-Есте могат да затымнат обаятели и ярък пример на кубинския народ, който на дело показва, че народите имат само един път — непримиримата борба против експлоататорите и потисниците, против империализма, и неговите местни слуги. Друг начин за извоюване на свободата, националната независимост, за демокрация и социални преобразования няма.

В. АЛЕКСАНДРОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

БЕЗ НЕПРИСТОЙНИ ПРОЯВИ ПРЕЗ НОВИЯ СЕЗОН!

Окръжният съвет на БСФС и Окръжната секция по футбол организираха вчера в салона на пощенската палата във В. Търново окръжно съвещание, в работата на което участваха председателите на физкултурните дружества, на физкултурните колективи, председателите на секциите по футбол и капитаните на футболните отбори в окръга.

Заместник председател на Окръжния съвет на БСФС Кръстю Камбуров изнесе доклад за резултатите от футболното първенство през 1960/61 година и за предстоящите задачи. Инструкторът при Окръжния съвет на БСФС Петър Кушев даде някои пояснения по новата наредба за различните първенства през 1961/1962 г.

Изказаха се 15 присъстващи. Обобщавайки, секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков посочи, че председателите на физкултурните дружества, на колективите и секциите по футбол трябва да търсят причините за недостатъците в себе си. Той изтъкна, че е необходимо да се засили възпитателната работа сред състезателите и спортната публика и се подобри тренировъчната дейност.

Обявени бяха и наградите по спортемство. Преходната купа на в. „Борба“ и грамота, получиха футболният отбор на „Локомотив“ — Г. Оряховица. От отборите в „А“ окръжния група на първо място е „Левски“ — П. Тръмбеш, който бе награден с преходната купа на Окръжния съвет на БСФС и с грамота, на второ място — Я. П. депо — гара Г. Оряховица и на трето — „Левски“ — Стражица и „Цв. Цанков“ — Морава. От отборите, играещи в комплексните групи, първенец е отборът на с. П. Сеновец, който получи преходната купа на Окръжния комитет на ДКМС и грамота, на второ — с. Камен и на трето — с. Червена.

С няколко думи съвещанието бе закрито от председателя на Окръжния съвет на БСФС Христо Недев.